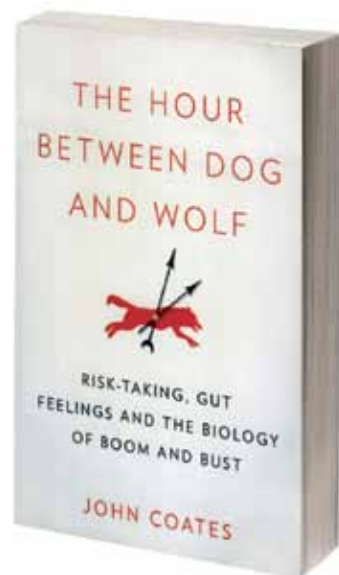

Er waren momenten dat John Coates zich een onaantastbare superheld voelde. Het waren de dagen waarin hij als handelaar voor Goldman Sachs fortuinen verdiende op de beurs. Maar vaak genoeg voelde de Canadees zich ook een dolende ziel door een somber New York, na een serie slechte beursdagen.

De achtergronden voor zijn manische gevoelsleven kende Coates niet in zijn tijd als handelaar. Inmiddels is hij als neurowetenschapper verbonden aan de universiteit van Cambridge en begrijpt hij beter hoe nauw fysiek en beleggen elkaar beïnvloeden.

Na verschillende experimenten op de beursvloer vond Coates dat hormonen een cruciale invloed hebben op de bereidheid van handelaren om risico's te nemen. De resultaten bundelde hij in de internationale bestseller *The hour between dog and wolf*.

Volgens zakenkrant Financial Times zou het boek gepast leesvoer zijn voor Jamie Dimon, de topman van J.P. Morgan dat miljarden dollars verloor door acties van een van zijn beurshandelaren, de inmiddels beruchte 'London Whale'.

Coates denkt dat excessen als deze voorkomen hadden kunnen worden als mensen hun biologie beter zouden begrijpen en rekening zouden houden met de getijdenstroming in hun hormoonhuishouding. Bij bovengemiddelde winsten maakt het lichaam extra testosteron aan, wat zorgt voor overmoedige risico-inschattingen. Als er paniek op de beurs is, speelt het stresshormoon cortisol op, dat juist voor overdreven angstige reacties zorgt. Dat risicomanagers van banken geen tegenwicht bieden, maar juist risicovol gedrag stimuleren via bonussen en almaar oplopende handelslimieten bij succes op de beursvloer, helpt hierbij niet. Veel beter zou het zijn om handelaren te trainen als waren het atleten, zo stelt Coates. Tijd voor uitleg.

IN UW TIJD ALS HANDELAAR ZWEEFDE U REGELMATIG ALS EEN SUPERHELD DOOR DE STRATEN VAN NEW YORK. HADDEN MEER BANKIERS DAT GEVOEL?

Als je bovengemiddeld veel verdient, onderga je een Dr Jekyll & Mr Hyde-achtige transformatie. Als je blijft winnen, denk je op een gegeven moment dat je onoverwinnelijk bent, dat jou niks kan overkomen en elke ingeving de juiste is, hoe risicovol die ook kan zijn. De schrijver Tom Wolfe sloeg de spijker op zijn kop toen hij schreef dat handelaren op Wall Street denken dat ze de *masters of the universe* zijn. Helaas eindigt zo'n manie vaak in een flinke val.

OVER HOEVEEL VERLIES SPREKEN WE DAN?

Ik heb in het begin van mijn carrière een periode van drie maanden gehad waarin het erg slecht ging. Ruim twintig miljoen dollar verloor ik toen, veel geld voor een groentje. Ik kon bijna niet meer slapen, was geobsedeerd door geruchten en New York begon eruit te zien als Gotham City (de duistere metropool uit de Batmanfilms; red.). Als het mijn hele carrière zo was gegaan, was ik zeker gek geworden

“ALS JE BOVENGE-MIDDELD VEEL VERDIENT, ONDERGA JE EEN DR JEKYL & MR HYDE-ACHTIGE TRANSFORMATIE”

en misschien had ik hier dan wel helemaal niet gezeten.

TROK U LERING UIT DE TELEURSTELLINGEN?

Niet echt. Het gevoel dat niks mis kan gaan leidt tot het nemen van steeds meer risico, terwijl het verwachte rendement achterblijft. Maar dat vindt een handelaar op zo'n moment onbelangrijk, "Ik heb het toch wel bij het juiste eind", is de gedachte. En dit is een sterk gevoel, dat niet zomaar onder controle te krijgen is.

EN NU BEWEERT U DAT DIT EEN HORMONALE KWESTIE IS.

Hormonen spelen hierin een volledig onderschatte rol. Bij bovengemiddelde winsten maakt ons lichaam testosteron aan. En wanneer het een tijd lang voor de wind gaat, blijven testosteronwaardes oplopen. Dit leidt tot overmoedige risico-inschattingen. Omdat een groot deel van de beurshandelaren jonge mannen zijn die meer testosteron aanmaken dan vrouwen en oudere heren, versterkt dit beurshausses.

MINDER JONGE HONDEN OP DE BEURS DAN MAAR?

Het zou niet slecht zijn om meer vrouwen op de beursvloer te krijgen. Of in ieder geval op leidinggevende posities, want de snelle beurshandel spreekt maar weinig vrouwen aan. Overigens is een gezonde hoeveelheid testosteron essentieel voor beleggen. Bij ons onderzoek op de beursvloer in London bepaalden we de testosteronwaardes van handelaren twee keer per dag: 's ochtends voordat het werk begon en opnieuw aan het einde van de dag. Bij bovengemiddelde winst lopen testosteronwaardes op, zoals eerder gezegd, maar de hoge testosteronniveaus in de ochtend waren ook een goede voorspeller voor de winsten die de handelaren die dag maakten. Het loopt fout af wanneer er geen tegenwicht geboden wordt als een handelaar maar blijft winnen.